
Hans Wallmark (Hovedindlæg)

Herr president! Vi har att behandla försvarsredogörelsen. Man kan lite filosofiskt ställa sig frågan: Vad är det vi försvarar? Delvis har vi gett svaret på frågan under de tidigare inläggen. Nästa år, 2014, kommer vi att fira 200 år av gemensam fred i Norden. 200 år – vi har freden i Kiel och diskussionen om grundlagen i Norge, där vi har visat att Norden valde den evolutionära vägen i stället för den revolutionära vägen. Det är ett bidrag som vi verkligen kan presentera för resten av Europa.

Därför är det viktigt när vi talar om försvar att vi hela tiden kommer tillbaka till detta: Vad är det vi försvarar? Vi försvarar den här typen av processer. Det visar också hur viktigt det är med rättsstaten och den fredsdrivande processen. Det säger också något om att försvarspolitik är både *hard power* och *soft power*, där just det evolutionära – rättsstat och grundlag – är den mjuka makten.

För att återgå till den hårda makten finns det flera saker som har nämnts i redogörelsen från Carl Haglund som i grunden är väldigt bra och som överensstämmer med det som stod i Stoltenberggrapporten: Gemensam träning över Island, som vi nu har, *pooling* och *sharing* och *Crossbordertraining North*, där Finland, Sverige och Norge tränar, vilket är alldeles utmärkt. Vi får nu något liknande mellan Sverige och Danmark i form av *Crossbordertraining South*, vilket jag som skåning verkligen uppskattar. Här finns flera saker att göra och fördjupa, precis som också Carl Haglund sade.

Grunden i säkerhet är hur man ska kunna ge hjälp men också ta emot hjälp. Vi ser i dag att till och med stora länder som Frankrike hade problem att

ensamt klara av en operation, - Mali. Vi såg det i samband med Libyen – Europa hade inte kapacitet när det gällde lufttankning, till exempel. Detta gör att det är viktigt att vi väver samman, i samverkan och samarbete. Man ska inte alldeles stirra sig blind på de formella samverkansformer man har. Vi vet att vi har några Natomedlemmar i Norden, och vi har några som icke är med i Nato. Frågan är i stället vad vi kan göra tillsammans. Den brutala verkligheten är att man i många länder drar ned på försvarsutgifterna. Vi ser det i vårt närområde i både Danmark och Finland. Vi har några andra länder som går i motsatt riktning, bland andra Norge. I Sverige kommer vi under de kommande åren att öka försvarsanslagen med sammanlagt 1,4 miljarder.

I grunden handlar det om att kunna ge hjälp och ta emot hjälp. Då är träning och utbyte på detta sätt oerhört viktigt. Jag vill avsluta med två saker som Carl Haglund nämnde och som jag tycker är centrala. Det gäller till exempel att samverka inom cybersäkerhetsområdet, där vi själva har identifierat att vi har svagheter och brister och där vi tillsammans kan stärka varandra och skapa mer. Det handlar också om den typ av gemensamma materialprojekt där en av de goda saker som vi kan nämna här i Norge är till exempel artilleripjäsen *Archer*, som har utvecklats mellan Sverige och Norge.

Att ge hjälp och ta emot hjälp – det är grunden för både europeisk och nordisk säkerhetspolitik.

Information

Tal nummer

187

Typ

Hovedindlæg

Person

[Hans Wallmark](#)

Speaker role

Den Konservative Gruppes talsperson

Datum

30.10.13 17:26